

Hvem eller hva er dyret i profetiene?

**Hvem eller hva er
dyret i
profetiene?**

Norsk utgave av
Who or What is the Prophetic Beast?
Illustrert av C. Winston Taylor

Opprinnelig skrevet av Herbert W. Armstrong (1892–1986)
© 1987 Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

ISBN 0-943093-80-5

Hvem eller hva er «dyret» i 13. og 17. kapitel av Åpenbaringsboken? Hva åpenbarer bibelprofetiene om verdensbegivenhetene som nå leder frem til Harmageddon og slutten på denne tidsalder? Dette heftet i to deler handler om styresmakter og krigere som vil føre denne verden frem til sin endelige slutt.

HVEM ELLER HVA ER DYRET I PROFETIENE?

Bibelprofetiene åpenbarer begivenheter i vår tid og verdensrystende begivenheter som snart vil endre ditt liv.

Større verdensrystende begivenheter er forutsagt i symbolspråk i form av det mystiske, verdensdominerende dyret som blir beskrevet i 13. og 17. kapitel av Åpenbaringen.

Er dyret en mystisk supermann av en verdensdiktator som skal komme til syne en gang i fremtiden? Er han Antikrist? en stat? eller et kirkesamfunn?

Det aller viktigste spørsmål nå er: *Hva* eller *hvem* er dyret, dyrets bilde og dyrets merke som blir omtalt i Åpenbaringsboken?

Hva enn dette selsomme dyret, dette forunderlige bildet og dette mystiske merket er, så påhviler det oss alle å finne ut av det! For det er dem av innværende generasjon som dyrker dette dyret eller dets bilde, eller som tar imot dets merke, som vil lide de siste syv plagers ubeskrivelige tortur!

Uvitenskap er ingen unnskyldning! «Mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap,» sier Den Evige i Hosea 4:6. Og beskrivelsen av Esekiels vekter viser at de som er uvitende fordi de ikke er blitt advart, vil lide uansett (Esek. 33:6; 3:18). Gud forventer at hans folks åndelige ledere skal

være hans «vektere» (Esek. 33:7) og varsle folket.

Hvem skal lide under plagene?

Hør etter! I Åpenbaringsboken gir Johannes det siste advarende budskapet: «Dersom noen tilber dyret og dets bilde og tar merket på sin panne eller i sin hånd, da skal også han drikke av Guds vredesvin, som er skjenket ublandet i . . .» (Åp. 14:9, 10). Denne profetien er meget viktig fordi den på forhånd åpenbarer begivenheter som ligger umiddelbart foran oss i våre dager.

Hør igjen etter!

Johannes, som i synet var ført frem til den fryktelige «Herrens dag», ser disse plagene i det de begynner å komme! «Og de syv engler som hadde de syv plager, kom ut av templet . . . Og den første gikk avsted og tømte sin skål ut på jorden; og det kom en ond og farlig byll på de mennesker som hadde dyrets merke og som tilbad dets bilde» (Åp. 15:6; 16:2).

Hvert tegn i tiden sier oss at dette vil skje. Det vil styrte verden ut i den mest vanvittige, avsindige redselstilstand som noen noensinne har opplevd, nesten sikkert innen relativt få år!

Det blir nevnt at det er de som tilber dyret eller dets bilde eller har dets merke, som vil lide under Guds Den Allmektiges vrede.

Det er nytteløst, som så mange gjør, å prøve å forestille seg hva dyrets merke kan være. Disse profetiene er virkelig. De er umiddelbart forestående. Fordi disse og andre profetier frem til nå aldri har vært forstått, har selv kirkesamfunn, teologer og evangelister oversett profetier generelt og spesielt disse umiddelbart forestående profetiene. Altfor mange prøver å spekulere ut en løsning i sin fantasi. Men Gud sier: «Mine tanker er ikke eders tanker» (Jes. 55:8).

Vi kan ikke utarbeide dette i våre sinn. Vi står overfor en barsk virkelighet, ikke et fantasieventyr! Det finnes bare én måte å lære sannheten på, og det er ved omhyggelig og nøyaktig, under bønn og med et åpent sinn, villig til å la seg lede av Den Hellige Ånd og å studere alle de skriftstedene som har med dette spørsmålet å gjøre.

Vi kan ikke finne ut hva dyrets merke er, før vi har lært hva eller hvem dyret er! For merket er selvsagt dyrets merke. Hva eller hvem er så dyret?

Bibelens beskrivelse av dyret

Dyret og dyrets bilde og merke er primært beskrevet i 13. kapitel av Åpenbaringen.

Legg nøye merke til denne beskrivelsen i Bibelen. Apostelen Johannes fikk dette budskapet for deg og meg i våre dager. I synet så han «et dyr stige opp av havet, som hadde ti horn og syv hoder og på sine horn ti kroner, og på sine hoder bespottelsesnavn.

Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og dets føtter som på en bjørn, og dets munn som en løvemunn; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt» (Åp. 13:1-2).

De fleste av dem som lærer og forkynner om disse emnene for andre, overser helt denne beskrivelsen. For denne beskrivelsen *identifiserer* dyret.

Hvis dyret er en eller annen mystisk supermann, eller antikrist, som snart dukker opp som verdensdiktator, vil han sannelig som individ se merkelig ut, for han vil ha syv hoder og ti horn! Har du noensinne sett en mann med syv hoder og ti horn som vokser ut på et av hans hoder? Og har du noensinne sett en mann som ser ut som en leopard, eller kan du forestille deg en supermann med bjørneføtter og løvemunn? Og vil han komme til syne ved å stige frem av havet?

Nå er selvfølgelig dette alt sammen symboler. Selve ordet *dyret* er et symbol. Og vårt problem er å tyde symbolene, for de står for virkelige, bokstavelige ting. Men mennesker kan ikke tyde bibelske symboler. Men når vi vet hva hodene og hornene er, hva bjørnens føtter, løvens munn og likheten med en leopard betyr, da kan vi vite hva, eller hvem, dyret virkelig er!

Bibelen tyder sine egne symboler

Vi ønsker å understreke at Bibelen tyder sine egne symboler! Hvis vi ønsker sannheten, må vi utelukkende la oss lede av Bibelens forklaring, ikke av menneskers fortolkninger og innbilninger.

Og Bibelen selv forteller oss hva de representerer!

I 7. kapitel av Daniel finner vi nøyaktig de samme symbolene beskrevet. Her finner vi igjen dyrene, de syv hodene og de ti hornene, og her har vi også løven, bjørnen og

leoparden. Og her forteller Bibelen oss hva disse symbolene representerer.

Gud hadde gitt Daniel innsikt i drømmer og syner (Dan. 1:17). Og Daniel hadde en drøm og et syn (Dan. 7:1) der han så fire store dyr (vers 3). Og legg merke til at dyrene, som i Åpenbaringen, kom opp av havet.

Det første var likt en «løve» (vers 4), det annet likt en «bjørn» (vers 5), det tredje likt en «leopard» (vers 6) og det fjerde var så fryktelig og forferdelig at det ikke kunne sammenlignes med noe kjent villdyr på denne jord (vers 7)!

For løvens, bjørnens og det fjerde dyrets vedkommende ble det nevnt at hver av dem kun hadde ett hode. Men det tredje dyret, leoparden, hadde fire hoder, noe som ga tilsammen syv hoder! Og ut av dette store og forferdelige fjerde dyret vokste det ti horn!

Legg så merke til siste del av 16. vers. Her kommer tydningen av tingene! Spørsmålet er, vil vi godta denne Bibelens tydning på de syv hodene, de ti hornene og løven, bjørnen og leoparden?

«Disse fire store dyr betyr at fire konger skal oppstå av jorden,» er tydningen i 17. vers.

Ordet *konge* er synonymt med *rike*, og brukt bare i den mening at kongen representerer det riket han styrer over, for i 23. vers kan vi lese: «Det fjerde dyr betyr at det på jorden skal komme et fjerde rike.» Legg merke til at ordet *rike* er brukt for å forklare dyrene i 18., 22., 24. og 27. vers.

Hva representerer så de 10 «hornene»? Se 24. vers: «Og de ti horn betyr at det av dette riket skal oppstå ti konger.» Merk at de ti horn, eller de ti riker eller statsforvaltninger som følger på hverandre, kommer *ut av et rike*, ikke ut av en mann eller supermann. Dette verset alene gjør det klart at dyret ikke er en mystisk personlig supermann som snart vil komme. Og videre at dyret ikke er et kirkesamfunn, slik noen påstår, for aldri er ti riker kommet ut av, eller vil komme ut av, et kirkesamfunn. Og siden «kongen» i disse profetiene bare står for det riket han representerer, og siden ordene er brukt om hverandre, følger det at disse ti hornene er ti riker som følger på hverandre, og som vokser ut av det fjerde riket som skulle herske over jorden!

Rikene identifisert

De samme fire hedenske verdensrikene er beskrevet i 2. kapitel av Daniel. Kong Nebukadnesar av Kaldeeriket, som hadde tatt jødene til fange, hadde en drøm hvis mening Gud åpenbarte for Daniel.

Drømmen er beskrevet i 31. til 35. vers. Kongen så en svær billedstøtte. Dets hode var av gull, dets bryst og armer av sølv, magen og hoftene av kobber, bena av jern og føttene og tærne dels av jern og dels av leire. Til slutt ble en sten kaste mot billedstøtten, ikke av menneskehender, men overnaturlig, og den traff føttene og tærne så billedstøtten gikk i småbiter og blåste bort som agner. Så ble stenen som knuste den, et stort fjell som fylte hele jorden.

«Det,» sier Daniel fra og med vers 36, «var drømmen; og nå skal vi si kongen uttydningen.

... Du er hodet av gull. Men etter deg skal det oppkomme et annet rike, ringere enn ditt, og så enda et tredje rike som er av kobber, og som skal herske over all jorden, og deretter et fjerde rike som skal være sterkt som jernet; ettersom jernet knuser og sønderslår alt, skal det som det sønderknuser jern sønderslå og sønderknuse alle hine riker» (vers 38–40).

I 44. vers kan vi finne tydningen av stenen som knuser statuen:

«Og i disse kongers dager vil himmelens Gud opprette et rike, som i all evighet ikke skal ødelegges, og dette rike skal ikke overlates til noe annet folk; det skal knuse og gjøre ende på alle hine riker, men selv skal det stå fast evinnelig.» Stenen er Kristus og hans verdensregjerende rike. Tydningen av stenen er gitt mange steder i Bibelen. Nasareeren Jesus Kristus «er den sten som ble forkastet av eder, I bygningsmenn, men som er blitt [hoved-]hjørneste» (Apg. 4:10–11).

Slik ser vi at det her er fire verdensherskende hedenske riker. De begynner med kaldeeriket, som førte jødene som fanger til Babylonia.

Gud hadde lovet oldtidens Israel at hvis de holdt hans bud og var hans lydige nasjon, ville de vokse og bli en mangfoldighet av nasjoner, et imperium, som ville dominere hele jorden. Men om de var ulydige, ville de bli tatt til fange av hed-

ningefolk (3. Mosebok 26 og andre profetier). Det gamle Israel var blitt prøvet gjennom generasjoner og århundrer. De hadde vært ulydige. Nå var de tatt til fange av Nebukadnesar, som hadde opprettet det første i rekken av disse verdensrikene. Men, som Gud åpenbarte gjennom Daniel i 2. kapitel, det var Gud som hadde overdratt verdensstyrelsen til denne rekken av hedenske verdensriker. De skulle fortsette gjennom fire store verdensriker, og ut av det fjerde skulle det vokse ti statsforvaltninger som skulle følge på hverandre. De ville føre frem til Kristi annet komme og hans etablering av Guds rike, som skal fylle hele jorden og vare evig.

Det fjerde dyr

Her i Daniel 2 er tydeligvis de samme enerådende verdensregjerende hedenske makter beskrevet som dem Daniels fire dyr refererer til. Og dette drømmebildet identifiserer hvem de er. Det første var Nebukadnesars rike, Kaldeerriket, som ble kalt Babylonia etter sin hovedstad, 625–539 f.Kr.

Det neste riket som så fulgte, kjenner vi fra historien som Perserriket, 558–330 f.Kr. og som bestod av medere og persere, og som derfor ofte blir kalt det medo-persiske rike.

Alle som studerer oldtidshistorie, vet at det tredje verdensriket var Hellas eller Makedonia, under Aleksander den store, som erobret det store Perserriket år 333–330 f.Kr. Men Aleksander levde bare et kort år etter sitt raske erobringstokt, og hans fire generaler delte hans enorme rike i fire regioner: Makedonia med Hellas, Trakia med Lilleasia, Syria med landet østover til Induselven, og Egypt. Så disse var de fire hodene på det tredje dyret i Daniel 7.

Og så det fjerde dyret. Det utviklet seg fra Rom og spredte seg utover og slukte etter hvert det ene etter det andre av disse fire regionene. Dette dyret, som var «fryktelig og forferdelig og overmåte sterkt», var Romerriket, 31 f.Kr. til 476 e.Kr.

Det absorberte alle de andre, okkuperte alle deres regioner og var større og sterkere enn dem alle. Det innbefattet det gamle Babylons hele kongelige prakt og hadde derfor hodet, den sterkeste del, på løven. Det hadde hele den massive og tallmessige tyngden av Perserrikets mektige hær — symbolisert ved føttene, den kraftigste del på bjørnen. Det var den

største krigsmaskin som verden noensinne hadde sett, og hadde også raskheten, slugheten og brutaliteten til Aleksanders hær, symbolisert ved leoparden.

Således var dette fjerde dyret ulikt noe annet villdyr på jorden. Det var sterkere, større og frykteligere enn noe annet.

Dermed ser Johannes ikke fire, men ett dyr i Åpenbaringen 13. Ikke en leopard, men et dyr som var likt en leopard med hele dens sluhet, grusomhet og raskhet. Men det hadde også hovedkaraktertrekkene til de to andre mektigste dyrene — bjørnens føtter og løvens munn. Daniels fjerde dyr, Romerriket, hadde absorbert de tre dyrene som gikk før det, og innbefattet dem alle tre. Dermed innbefattet det alle de syv hodene. Og Johannes' dyr har også syv hoder. Det var kun Daniels fjerde dyr som hadde ti horn, og Johannes' dyr har ti horn.

Hvis vi altså er villige til å la oss lede utelukkende av Bibelens beskrivelse av dette «dyret» og la Bibelen forklare symbolene som er brukt til å beskrive det, kommer vi til

BILLEDSTØTTEN i Daniel 2 symboliserte fire verdensriket.

den uunngåelige konklusjon at dyret i Åpenbaringen 13 er Romerriket, fra år 31 f.Kr. til år 476 e.Kr.! Selvsagt er det mange teorier, utklekket av mennesker, som er vidt utbredt og publisert, som tolker dette dyret annerledes — noen som et kirkesamfunn, noen som et hemmelighetsfullt individ eller overmenneske som en gang i fremtiden vil komme. Men disse teoriene vil ikke bestå sin prøve om man anvender Bibelens tydning på alle de symbolene som beskriver dette dyret.

De to bena i Nebukadnesars bilde beskriver Romerrikets to deler fra år 330 e.Kr.: Det vestromerske med hovedstaden Rom, og det østromerske med Konstantinopel.

Johannes beskriver også dette dyret, ikke som et kirkesamfunn eller et enkelt menneske, men som et mektig statsmakt med en stor hær. For de tilbad dyret ved å si: «Hvem kan stride [eng. overs.: føre krig] mot det?» (Åp. 13:4).

Symbolikken med hornene

La oss nå merke oss symbolikken med hornene til det fjerde dyret i Daniel 7 og dyret i Åpenbaringen 13.

De ti hornene symboliserer det samme — de ti stadiene av statsforvaltninger som fortsetter ut av Romerriket etter at det faller i år 476 e.Kr. «De ti horn betyr at det [ut] av dette riket [det fjerde — Romerriket fra 31 f.Kr. til 476 e.Kr.] skal oppstå ti konger . . . og riket og herredømmet og makten over rikene under hele himmelen [ikke i himmelen] skal gis til det folk som er Den Høyestes hellige» (Dan. 7:24, 27).

De ti hornene er altså ti riker som skal oppstå *ut* av det fjerde, Romerriket. Disse kongene, også kalt rikene, fortsetter fra 476 e.Kr. frem til det tidspunkt da Stenen, Kristus og hans rike, knuser billedstøtten ved å treffe tærne og riket blir gitt til de hellige.

Derfor, ettersom det gjennom historien aldri har vært ti samtidige riker som side om side har fortsatt ut fra Romerriket frem til våre dager, og i og med at det har vært ni riker som har fulgt på hverandre, som har regjert Rommerrikets territorium fra 476 til i dag — noe vi om kort skal forklare nøyere — vet vi at rikene, representert ved hornene, følger etter hverandre og ikke er samtidige.

Såret til døden

La oss nå vende tilbake til beskrivelsen av dyret i Åpenbaringen 13.

«Og jeg så et av dets hoder likesom såret til døden, og dets dødssår ble lægt, og all jorden undret seg og fulgte etter dyret, og de tilbad dragen fordi den hadde gitt dyret makt, og de tilbad dyret og sa: Hvem er lik dyret? og hvem kan stride mot det?»

Og der ble gitt det en munn som talte store og spottende ord, og der ble gitt det makt til å holde på i to og førti måneder» (Åp. 13:3-5).

Det dyret som her symbolsk er fremstilt, er det som hadde kongelig prakt og makt symbolisert ved løvens munn (Babylonia); svær styrke, symbolisert ved bjørnens labber (Medo-Persia); og leopardens raskhet, listighet og grusomhet (Hellas). Siden tydningen av disse symbolene finnes i Daniel 7, og i og med at det fjerde dyret hadde ti horn, er Bibelens tydning for dyret i Åpenbaringen 13 den samme som for det fjerde dyret i Daniel 7 — Romerriket, fra 31 f.Kr. til 476 e.Kr.

Dyret beskrevet av Johannes i Åpenbaringen 13 inkluderte 7 hoder, men det eneste hodet som eksisterte på det tidspunkt da Johannes så dette ubestemmelige dyret (som hadde de mektigste karaktertrekkene til de dyrene som symboliserte dets forgjengere) var det til Daniels fjerde dyr, som hadde det syvende hodet og også de ti hornene. Så dette særskilte ene «av dets hoder» som var såret til døden (Åp. 13:3), var det syvende hode, Romerriket — det hodet som de ti horn vokste ut fra. Slik Daniel tyder de ti hornene, representerer de ti statsforvaltninger som følger på hverandre ut av Romerriket, og som vil fortsette frem til Guds rike blir etablert ved Kristi annet komme.

Dødssåret var da det som ble tildelt Romerriket da barbarene, i dets siste forfallsperiode, erobret det og bragte dets styre til opphør i år 476 e.Kr.

Legg merke til at dragen gav sin makt til dyret. Hvem er så dragen?

Noen har sagt «det hedenske Rom». Men er vi villige til utelukkende å la oss lede av Bibelens forklaring på sine egne symboler? Om vi er det, er dragen et symbol på djevelen

Satan. Se Åpenbaringen 12: «Den store drage . . . den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan . . . ble kastet ned på jorden . . . djevelen er faret ned til eder i stor vrede . . . Og da dragen så at den var kastet ned på jorden . . .» (vers 9, 12–13). «Og han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan . . .» (Åp. 20:2).

De tilbad dyret (Åp. 13:4). Derfor slutter noen ut fra dette ene utsagnet alene at dyret må være pavedømmet, uvitende om at folket tilbad Romerriket og dets keisere! Legg merke til hvordan de dyrket dyret — idet de sa: «Hvem kan stride [krige] mot det?» Romerriket var den største krigsmakt verden noensinne har kjent. Dette dyret drepte med sverdet (vers 10).

Historien er full av beretninger om tilbedelsen av romerkeiserne, for hedenskapen var en statsreligion. Det følgende er fra Robinson's *Medieval and Modern Times* («Middelalderen og nyere tid»), en eldre lærebok for gymnaset, side 7:

«Dyrkelsen av keiseren: Kort sagt, romerstyret var ikke bare ypperlig organisert . . . det ble krevd at alle tok del i tilbedelsen av keiseren fordi han stod for keiserrikets majestetiske prakt og herlighet . . . Som gode borgere var alle pålagt å delta i de offentlige ofringene til statsoverhodet, som til en gud.»

Men da det syvende hodet på dette store dyret fikk det dødelige såret i år 476 e.Kr., var så det slutten? Nei, profetien sier: «Dets dødssår ble lægt . . . og det ble gitt det makt til å holde på i to og førti måneder» (vers 3, 5). De ti hornene representerer ti riker som skulle følge på hverandre ut av dette riket. Så gjennom de ti hornene som vokser ut av dette hodet (Romerriket fra 31 f.Kr. til 476 e.Kr.), fortsetter dyret (for de ti hornene er del av dyret) inntil Kristi gjenkomst.

Skriftstedet sier at ett av dets hoder ble såret til døden. Dyret innbefattet de syv hodene og de ti hornene. Johannes ser dyret mens det lever i sitt syvende hodes dager, altså under Romerriket. Og da dette hodet på dyret led under dets dødssår, ble dets (dyrets) dødssår helbredet. Så regjerer hornene ett etter ett.

APOSTELEN JOHANNES ble slått av forundring da han i et syn så en kvinne som satt på et skarlagensrødt dyr med syv hoder og ti horn (Åp. 17).

I Nordafrika ble Romerriket overrent av vandalene, som plyndret Rom i 455. Så i 476 satte Odovaker opp sitt styre i Rom, kalt herulerne. Men det læget ikke det dødelige såret, for dette var kun et styre i Rom. Det var ikke en romersk statsforvaltning, men et styre av utenlandske barbarer.

Så kom østgoternes rike fra 493 til 554, enda et utenlandsk folk som hersket i dette området. Men de ble drevet ut av Italia og forsvant.

Disse tre rikene feide inn over romersk område og fylte ut perioden som er kjent som «overgangstidsalderen» (se Myers' *Ancient History* — «Oldtidshistorie», side 571). Det vil si, en overgang mellom sårets tilblivelse og helbredelse.

Deretter så Daniel «et lite horn» gro opp mellom disse ti, og for dets skyld ble disse tre første «rykket opp» (Dan. 7:8). Dermed blir det igjen syv horn som skal komme. Og om det lille hornet sier Daniel 7 at det «var større å se til enn de andre» (vers 20). Pavedømmet dominerte helt alle hornene som fulgte.

Dødssåret læget

Det var det fjerde riket (symbolisert ved det fjerde hornet) etter Romerrikets fall i år 476 som virkelig læget det dødelige såret og gjenopprettet keiserriket. I 554 e.Kr. satte Justinian, østrikets keiser fra Konstantinopel, opp sitt styre gjennom en keiserlig stattholder (eksark) i Ravenna, Italia, og fikk i stand det som i historien er kjent som keiserrikets restaurasjon.

Legg nå merke til 5. vers i Åpenbaringen 13. Etter at dette dyret igjen var helbredet, fikk det makt til å «holde på i to og førti måneder». I profetiene som angår periodene for Israels avstraffelse, representerer hver dag et år i den faktiske oppfyllelsen (Esek. 4:4-6; 4. Mos. 14:34). Følgelig skal dyret holde på i 1260 år etter at det er helbredet.

Etter helbredelsen i år 554 kom frankernes rike (fransk), det tysk-romerske rike (først tysk, deretter østerrisks-habsburgsk) og Napoleons rike (fransk). Men da Napoleon ble knust i år 1814, fortsatte det helbredede dyret ikke lenger. «Slik endte et system som daterte seg fra keiser Augustus» (fra år 31 f.Kr.), sier West's *Modern History* på side 337. Den gikk ned i avgrunnen!

Og fra 554 til 1814 er varigheten av «det lægte dyret» nøyaktig 1260 år!

På dette tidspunkt hadde åtte av de ti horn kommet og gått, og dyret selv gått inn i en ikke-eksisterende tilstand, som i Åpenbaringen 17:8 blir symbolisert som «avgrunnen». Men i år 1870 hadde Garibaldi forenet de mange små delene av halvøya Italia til ett rike, og det kongeriket som dermed ble opprettet, begynte det niende horn, som kulminerte med Mussolinis fascistiske styre.

«Hodene» som kvinnen red på

Vi skal senere behandle Åpenbaringen 17 mer i detalj i denne forbindelse. Men la oss i forbifarten merke oss at kvinnen som blir omtalt i dette kapitlet, aldri red på noen del av dyret i Åpenbaringen 13, bortsett fra dets siste syv horn! Hun er «det lille horn» i Daniel 7 som «var større å se til enn de andre», og som var skyld i at de tre første hornene ble rykket opp. Og da kvinnen i Åpenbaringen 17 red på alle de syv

hodene som der er beskrevet, og siden hun ikke red på hodene (til dyret i det 13. kapitel), men bare på dets siste syv horn, følger det at de syv hornene på «det lægte dyret» utgjør de syv hodene på dyret i det 17. kapitel!

Legg merke til at på det tidspunkt Johannes så dyret, var fem konger falt, den ene er til, og en er ennå ikke kommet (Åp. 17:10). De fem som er falt, er de fem som var i de 1260 årene som dyret hadde fått makt til å fortsette, etter at det ble helbredet ved religiøs autoritet. Det ene som «er til», er riket som varte fra Garibaldi til Mussolinis fall. Det var ikke på noen måte det maktutfoldende gamle Romerriket, så i løpet av stadiet med dette 9. hornet (Åp. 13) eller det 6. hodet (Åp. 17) omtaler Johannes det som dyret som var og ikke er, og det skal igjen stige opp av avgrunnen.

Slik 17. kapitel forklarer, vil det syvende hode med sine ti horn i samme kapitel bli gjenopplivelsen av dyret, Romerriket, «opp av avgrunnens brønn» ved et «Europas forente stater» eller en føderasjon av ti europeiske land, samlet innenfor det gamle Romerrikets grenser (Åp. 17:12-18). Dette er faktisk under utvikling i dag!

Hele dyret i Åpenbaringen 17 (gjenopplivelsene av Romerriket) er en del av de syv hodene i Åpenbaringen 13 og Daniel 7 fordi det utgjør de syv siste hornene. Likevel er dette gjenopplivede Romerriket «det åttende» systemet, forskjellig fra de syv foregående (Åp. 17:11).

«Dyret» tall — 666 — hvis tall er det?

Hvor skal vi finne det mystiske tallet 666? Har paven det på sin krone, slik noen påstår, slik at han blir identifisert som dyret i Åpenbaringen 13? Eller må vi se etter det andre steder?

Her er alle skriftstedene som taler direkte om dette tallet:

«... og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn. Her er visdommen. Den som har forstand, han regne ut dyrets tall! for det er et menneskes tall, og dets tall er seks hundre og seks og seksti» (Åp. 13:17-18).

«Og jeg så likesom et glasshav blandet med ild; og dem som hadde seiret over dyret og dets bilde og dets navns tall,

så jeg stå ved glasshavet med Guds harper i hånd» (Åp. 15:2).

Merk deg følgende punkter

Fra disse skriftstedene har vi følgende bestemte punkter:

(1) Dyret har et tall, og om vi har visdom, kan det bli identifisert ved dette tallet.

(2) Tallet er 666.

(3) Vi får vite at vi skal regne ut dette tallet, dvs. summere det. Det samme greske ordet er bare brukt ett annet sted, i Lukas 14:28: «Regn etter hva det vil koste.»

(4) Dette tallet, 666, er dyrets tall. Bibelens eneste forklaring på dette symbolet, «dyret», er at det er et rike eller kongen som styrer det, og som dermed faktisk er riket (Dan. 7:17-18, 22-24, 27). Derfor må 666 være tallet på kongedømmet, eller styret eller riket, såvel som kongen som grunnlegger eller styrer det.

(5) Uttrykket «dyrets navn eller tallet for dets navn» gjør det klart at tallet 666 er tallet på navnet til riket.

(6) Uttrykket «det er et menneskes tall» viser at vi også må regne ut dette tallet i navnet til den konge eller regent som hersker over riket som blir identifisert som «dyret».

Dyret er ikke kvinnen

I Åpenbaringen 17 finner vi et dyr og en kvinne — en storslagen og velhavende, men fallen kvinne — som rir på dyret. Bibelen forklarer at symbolet «kvinne» betyr et kirkesamfunn (se 2. Kor. 11:2; Åp. 19:7; Ef. 5:22-27). På den annen side er «dyr» et symbol på et kongedømme eller rike.

La oss være konsekvente. Dyret i Åpenbaringen 13 er ikke kvinnen som red på dyret. Dyret er det sivile styret, og kvinnen er en kirke.

Dyret i Åpenbaringen 13 er Romerriket!

Dette dyret fikk et dødelig sår (Åp. 13:3). Det betyr at dyret helt og holdent opphørte å eksistere eller fungere slik det hadde gjort siden 31 f.Kr. Likevel ble dets dødelige sår senere helbredet, og etter dette (vers 5) fortsatte det å eksistere i nye 1260 år!

De som tror at dyret er et kirkesamfunn, sier at dette dødelige såret kom i 1798. Men kirken holdt ikke opp å fungere det året. Napoleons krenkelse av paven i 1798 kunne

ikke på noen måte kalles et sår til døden. Og de som hevder det, venter ikke at denne kirken skal fortsette i enda 1260 år.

Roms grunnlegger

Roms grunnlegger og første konge var Romulus. Romerriket ble oppkalt etter ham. Men rikets opprinnelse går tilbake til kong Lateinos, eller på latin: Latinus, som grunnla Latinerriket 400 år før Romulus grunnla dets fremtidige hovedstad.

Da Johannes skrev denne åpenbaringen som bød oss å regne ut dyrets tall, skrev han på gresk. Følgelig bør vi se etter dette navnet og tallet 666 på dette språket som er anerkjent i Bibelen, og ikke på latin.

Vi er alle kjent med de romerske talltegnene, hvor bokstaver brukes for tall: I er 1, V er 5, X er 10 osv. Men mange vet ikke at det greske språk, som Åpenbaringsboken er skrevet på, også bruker bokstaver for tall.

På gresk ble i det annet århundre e.Kr. navnet på rikets grunnlegger stavet Lateinos. Det betyr «latinsk mann» eller «Latiums navn», den egn som romerne regnet sin opprinnelse og sitt språk fra. Samme ord betyr også «romer». På gresk er L 30, A er 1, T er 300, E er 5, I er 10, N er 50, O er 70 og S er 200. Legg sammen disse tallene. De summerer seg til nøyaktig 666!

Det er sannelig ingen tilfeldighet at navnet på riket, dets grunnlegger og første konge, summerer seg opp til nøyaktig 666!

Dyret er nå sannelig identifisert!

Og også Mussolini

Samme tall, 666, var også forbundet med mannen som dominerte det lille sjette hodet på det symbolske dyret.

Mussolini kalte seg selv «Il Duce». Italienerne ropte: «Viva Il Duce!» som betyr «lenge leve føreren!» Overalt i Italia sto det med trykte bokstaver: «VV il duce». «VV» er en forkortelse for «Viva». «V» blir ofte brukt istedenfor «U». Mens dette er en hilsen eller tittel, anvendte Mussolini faktisk «Il Duce» som et navn. Skjønt det er italiensk, er språket utviklet fra latin. Så la oss legge det sammen.

V er 5, V er 5, I er 1, L er 50, D er 500, V (for U) er 5 og C er 100. E har ikke noe tall. Legg det sammen, og du får nøyaktig 666!

Således er tallet 666 forbundet med Romerriket i dette århundre.

Men noen vil spørre: Gjelder ikke dette tallet paven? Enkelte påstår at «ordene 'Vicarius Filii Dei' står på pavens trippelkrone». Ved noen anledninger bærer paven faktisk en trippelkrone, men disse ordene står ikke på den! Vi må være omhyggelig med å etterprøve alt.

Dessuten er disse ordene på latin, som ikke er et bibelspråk. Dette er ikke et navn, men en tittel, og det er dyrets navn og tallet til navnet på dyrets menneske vi er oppfordret til å regne ut. Dessuten refererer denne latinske tittelen ikke til et kongedømme eller rike, men bare til en mann.

Og dermed er tallet 666 preget på Romerriket, på latinernes grunnlegger og første konge, på hver romer, og selv på Mussolini.

Kunne noe være mer avgjørende opplagt?

«Det tohornede dyret»

Satan har sitt sivile styre på jorden. Han gav det sin kraft, sin trone og stor makt.

Han har også organisert religion som sitt redskap til å forføre verden. I 2. Korinter 11:14 finner vi at Satan er omskapt til «en lysets engel». I henhold til Åpenbaringen 12:9 og 20:3 har han forført hele verden. Og hvordan?

I 2. Korinter 11:13-15 forteller Paulus oss at Satan har sine tjenere som gir seg ut for å være rettferdighetens tjenere, men som faktisk er falske apostler, svikefulle arbeidere, som kaller seg selv Kristi prester! Derfor gir de seg ut for å være kristne prester. De er de mange, ikke de få, for alle profetiene sier det er de mange, ikke de få, som er blitt forført. Satans hovedarbeide i 6000 år har vært å forføre verden.

Slå nå opp i Åpenbaringen 13 fra og med 11. vers:

«Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden, og det hadde to horn likesom et lam, og talte som en drage.»

Hvem eller hva er dette «dyret»?

Noen sier det vil være USA alliert med pavedømmet. Noen tror det er et forbund av protestantiske kirker. De fleste kirkesamfunn ignorerer dette høyst viktige emnet fullstendig eller sier åpent: «Vi vet ikke!»

Hvorfor denne uvitenheten når svaret er så klart? Ja så sannelig, hvorfor?

Bibelens tydning

Husk først og fremst at Bibelen tyder sine egne symboler! Når mennesker setter inn sine egne tydninger på Bibelens symboler, er deres konklusjoner alltid falske!

Legg merke til at etter at Johannes ser et dyr, som vi har bevist er Romerriket, ser han nå et annet — et annerledes — dyr stige opp. Vi har sett at et «dyr» er symbol på et rike eller et sivilt styre, og uttrykket representerer enten riket eller dets leder, alt etter forholdene (Dan. 7:17, 23).

Så dette andre dyr med de to horn er profetien om et annet rike eller styre. I disse profetiene fremstiller Gud for oss de jordiske ikke-israelittiske styresmakter som villdyr og med karaktertrekk som beskriver dem. Dette tohornede dyret

BIDENE fremstiller de to første av de fire dyrene som kom opp av et opprørt hav i Daniels drøm (Dan. 7).

så ut som et lam, men talte faktisk som en drage — dets sanne karakter — for «hva hjertet flyter over av, det taler munnen» (Matt. 12:34).

Hva er ordet «lam» symbol på i Bibelen? Svaret er Kristus (Joh. 1:29; Åp. 17:14). Og «drage» er symbol på djevelen (Åp. 12:9; 20:2).

Så her er et rike eller styre som gir inntrykk av å tilhøre Kristus eller å være Guds rike.

Kristus opprettet ikke et styre eller rike under sitt første komme på jorden. Etter at han var oppstått, spurte disiplene ham om han den gang ville gjenreise riket (Apg. 1:6); men han gjorde ikke det. Menigheten er ikke riket. Fordi noen trodde den var det, ga Jesus lignelsen i Lukas 19:11–27 for å vise at han først måtte stige opp til sin Fars trone i himmelen for å motta den kongelige makt, så han kunne bli Kongers Konge og etablere det verdensregjerende Gudsriket. Men Satan er en forfører, og han har forført verden til å tro at hans (Satans) system av kirker er Guds rike.

Legg nå nøye merke til Åpenbaringen 13:12:

«Og det bruker det første dyrs hele makt for dets øyne.»

Det første dyret er Romerriket. Her har vi et annet rike som gir seg ut for å være Kristi rike, Guds rike, og som tar, bruker og nyttiggjør seg det første rikets hele styrke.

Og når? «Det brukte det første dyrs hele makt for dets øyne, og gjør at jorden og de som bor på den, tilber det første dyr, hvis dødssår ble lægt» (vers 12). Så det var etter at dødssåret (i år 476 e.Kr.) var læget. Det ble læget da Justinian fikk i stand restaurasjonen av riket i vest i år 554 e.Kr. Følgelig utøvet dette religiøse styret makt etter år 554 e.Kr., da Romerriket ble restaurert.

Her har vi altså fått beskrevet et styre -- en religiøs statsmakt — som utgir seg for å være Kristi styre, under maske av å være Guds rike, og som faktisk hersker over det verdslige Romerriket etter år 554.

Datidens lære var at Kristi gjenkomst var fullbyrdet i den person som til enhver tid ledet kirken. Tusenårsriket var begynt.

I alle de 1260 årene anerkjente keiserne religionens overordnede makt. Kirken var organisert som en statsmakt — som en dobbeltsidig, tofoldig administrasjon (symbolisert ved

dets to horn eller riker, for «horn» symboliserer også riker — se Dan. 7:24). Den innbefattet en kirkeadministrasjon samt en stat eller et sivilt styre som alltid eide et visst territorium som den alene hersket over som over en uavhengig stat — i tillegg til at den faktisk hersker over det kjempestore verdslige riket som bl.a. ble kalt «det hellige romerske rike». Selv i dag er det en atskilt, uavhengig suveren stat.

Legg merke til at dette andre dyret skulle utøve makt over hele jorden, fordi det får jorden og dem som bor på den, til å tilbe dette første dyret «hvis dødssår ble lægt» — etter år 554.

I mange leksika kan vi under «Tusenårsrike» eller «Kiliasme» (av gresk *khilioi*, tusen), lese historien om nettopp denne begivenheten — om hvordan det såkalte «hellige romerrike» ble kalt «Guds rike på jord». De påstod at tusenårsriket var kommet!

Legg merke til Åpenbaringen 13:14: «Det forfører dem som bor på jorden, for de tegns skyld som er det gitt å gjøre for dyrets øyne.» Vers 13 sier: «Det gjør store tegn.»

Så merk deg følgende tre punkter:

- (1) Dette dyret utfører store tegn.
- (2) Det utfører dem «for øynene på» det hellige romerrike, eller det første dyret.
- (3) Ved disse tegnene forfører det alle folkeslag.

Alle folkeslag forført

Hvor ellers i Bibelen finner vi disse identisk samme trekene?

Legg første merke til Åpenbaringen 17. Her er en kvinne fremstilt. I 2. Korinter 11:2, Efeserne 5:22-27 og andre steder ser vi at «kvinne» er symbol på et kirkesamfunn. Denne kvinnen er en fallen kvinne, dvs. en frafallen kirke, og det blir nevnt at den hersket over mange folk (Åp. 17:1, 15).

I 3. vers blir det beskrevet hvordan denne falske kirken sitter på et dyr som «hadde syv hoder og ti horn». En kvinne som rir på en hest, fører og kontrollerer hesten. Den gjør det hun byr.

Legg merke til 18. vers. Hun er «den store by som har kongedømme over kongene på jorden». Legg i 2. vers merke til at de som bor på jorden, er blitt forført av denne falske

OVERSIKT OVER PROFETIER OM HEDNINGERIKERS STYRE

Dan. 2 Bildet	Daniel 7 De fire dyr (Stat) (Kirke)		Daniel 8 væren og gjeita	Åpenbaringen 13 Dyret og dets bilde (Stat) (Kirke)		Åp. 17 Babylon og dyret	Forklaring på symboler	Begivenhetene oppfylt i historien
Hode av gull v. 32, 38	1. dyr som løve v. 4						1. hode av profetisk Babylon	Kaldeerriket (Babylon) 625–539 f.Kr.
Bryst og armer av sølv v. 32, 39	2. dyr (bjørn) v. 5		Vær med 2 horn v. 3, 4, 20				2. hode av profetisk Babylon	Perserriket (Medo-Persia) 558–330 f.Kr.
Buk og lender av kobber v. 32, 39	3. dyr (leopard) 4 hoder v. 6		Geitebukk med stort horn, så 4 horn. v. 5–8, 21, 22				3., 4., 5., og 6. hode av profetisk Babylon	Det gresk-makedonske rike under Aleksander den store, delt i fire. Startet i 333 f.Kr.
Ben av jern v. 33, 40–43	4. dyr sterkt som jern, med 10 horn v. 7, 23, 24			Dyret med 7 hoder og 10 horn v. 1, 2			7. hode av profetisk Babylon med ti horn	Romerriket 31 f.Kr.–476 e.Kr. i to deler, vest og øst
				Dødssåret v. 3				Romerrikets fall år 476 e.Kr.
	1. horn (rykket opp)			1. horn			Disse tre hornene, øde- lagt på pavens befaling, fyller «over- gangstiden» (Myers)	Vandalene 429–533 e.Kr.
	2. horn (rykket opp)			2. horn				Herulerne Odoakers styre 476–493 e.Kr.
	3. horn (rykket opp)			3. horn				Østgoterne 493–554 e.Kr.
		Lite horn blet de ti v. 8, 20–22, 24–27			2-hornet «lamme- drage» og «bilde» v. 11–18	Skarlagen- kledd kvinne som red på dyret v. 1, 2, 3–4	Styrte dyret, såkalte Babylon den store	Falsk kristendom og kirkestyre eller «bilde» av Romerrikets styre.

	4. horn		1. av gjenværende 7 horn — dødssår læget for 1260 år. v. 5	<p style="text-align: center;">↕ 554-1814 = 1260 år som dyret fortsatte ↕</p>	Dyrets 1. (lægede) hode ridd av skarlagkledt kvinne	Siden «den store skjøge» ikke red noen av de første fire dyrs syv hoder, men besteg og red på de siste syv horn av Daniels fjerde dyr, må de siste syv horn av Dan. 7 og Åp. 13 være de syv hoder av Åp. 17 (hvorav fem var falt med Napoleons fall)	«Romerrikets restaurasjon» ved keiser Justinian i 554 e.Kr. Han anerkjente verdens kristendoms overhøyhet.
	5. horn		2. av gjenværende 7 horn		2. hode ridd av kvinnen		Frankerriket fra 774. Karl den store kronet år 800 e.Kr. av paven.
	6. horn		3. av gjenværende 7 horn		3. hode ridd av kvinnen		Tysk-romerske rike. Otto den store kronet år 962 av paven.
	7. horn		4. av gjenværende 7 horn		4. hode ridd av kvinnen		Østerrisk-romersk Habsburg-dynasti. Karl den store kronet år 1530.
	8. horn		5. av gjenværende 7 horn		5. hode ridd av kvinnen		Napoleons keiserrike (fr.). Napoleon kronet år 1804.
I 1814, nøyaktig 1260 år etter at «dødssåret» ble helbredet, ble «det hellige romerske rike» oppløst. «Slik endte et styre som stammet fra keiser Augustus» (West, s. 377).							
	9. horn		6. av gjenværende 7 horn		6. hode ridd av kvinnen	Ett hode (rike) er Åp. 17:10	Italia samlet av Garibaldi 1870. Til 1945.
Ti tær av jern/leire v. 33-34, 43	10. horn		7. og siste horn	Dyret opp av avgrunnen	7. hode og ti horn	Ett skal komme	Gjenopplivet Romerrike ved 10 regenter under én leder.

form for kristendom. Og videre, Åpenbaringen 18:3, at hun har forført alle folk.

Legg så merke til 2. Tessaloniker 2:1-7. Kristi dag, og Kristi gjenkomst, kommer ikke før det har vært et frafall og «syndens menneske» blir åpenbaret. Han opphøyer seg selv over alt som kalles gud. Som Gud setter han seg i et tempel som blir utgitt for å være Guds tempel, idet han viser seg å være den som forfører alle til å godta ham som Gud. Gud er vår hellige Far. I sluttfasen vil denne mannen i et religiøst embete gjøre krav på samme tittel. Når Kristus kommer igjen, vil han slå denne lovløse mannen (vers 8). Se 9.-10. vers: «Hans komme skjer, etter Satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt og tegn og under, og med all urettferdighetens forførelse.»

Her blir det profetert at en betydelig religiøs skikkelse vil gjøre tegn og løgnaktige undere som han forfører folkene over alt med.

Ved Harmageddon

Denne forførende religiøse herskeren vil fortsatt være aktiv helt frem til Harmageddon og Kristi gjenkomst! I Åpenbaringen 16:13-16 blir tre urene ånder beskrevet. De kommer fra dragen, som er djevelen; fra dyret, som er den sivile romerske herskeren; og fra munnen til den falske profet som står i ledtog med ham. «For,» (vers 14), «de er djevleånder [demoner] som gjør tegn, og de går ut til kongene over hele jorderiket for å samle dem til krigen på Guds, den allmektiges, store dag.» Og til sist er de samlet ved Harmageddon! Merk deg dette! Fortsatt i fremtiden vil den romerske herskeren såvel som Romerriket igjen være virksomme sammen med en stor religiøs leder — og alt sammen under djevelens makt og innflytelse! De vil utføre tegn og undere! Alle profetier som angår dem, viser at disse maktene gjør det samme!

Se så det siste slaget på «Herrens, Den Allmektiges, store dag». I Åpenbaringen 19:19-20 er dyret fremstilt, og «sammen med det den falske profet, han som for dets øyne hadde gjort de tegn hvormed han hadde forført dem som tok dyrets merke og tilbad dets bilde».

Merk deg dette! Sammenlign med dyret med de to horn i Åpenbaringen 13:11-17:

DET TREDJE DYRET i Daniels drøm ble fulgt av et fjerde som var «fryktelig og forferdelig» (Dan. 7).

- (1) Begge utfører tegn.
- (2) Begge utfører dem for dyrets øyne.
- (3) Med dem forfører både den falske profet og dyret med de to horn dem som har dyrets merke. De får dem til å ta imot dette merket (Åp. 13:16).

Så er det da sikkert at dette dyret med de to horn, den falske profet, syndens menneske og kvinnen som rir på dyret, alle forestiller en falsk kristendom.

Forførte dyret med de to horn nettopp dem som hadde dyrets merke? Ja visst! Fortsett i Åpenbaringen 13:

«Og det forfører dem som bor på jorden . . . » Hvordan? « . . . idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde til det dyr som fikk såret av sverdet og ble i live. Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde endog kunne tale, og gjøre så at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes. Og det gjør at det blir gitt alle, små

og store, rike og fattige, frie og treller, et merke i deres høyre hånd eller på deres panne, og at ingen kan kjøpe eller selge [handle, ha et levebrød, en jobb] uten den som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn» (vers 14–17).

Så merk deg at dette dyret med de to horn ikke bare fikk folk til å ta imot dyrets merke (sammenlign med Åpenbaringen 19:20), men det iverksatte også utformingen av et bilde som var skyld i de helliges martyrdøm. Det voldet at alle som ikke ville tilbe dette bildet, ble drept. Denne falske kirken drepte dem ikke — den var skyld i at de ble drept. Historien viser at det sivile styret lot millioner som var erklært for «bannlyst fra Kristus» eller «kjettere», lide martyrdøden.

Sammenlign med kvinnen som red på dyret i Åpenbaringen 17: «Og jeg så kvinnen drukken av de helliges blod og av Jesu vitners blod» (vers 6).

Disse er opplagt én og den samme.

Denne geistlige organisasjonen, som er en tofoldig statsmakt, forførte folk ved å si at de skulle gjøre et bilde av dyret. Legg merke til det (Åp. 13:14) — det er slik det forførte folk. Hva er et bilde? Ordbøker definerer det som «likhet» eller «en kopi, representasjon, modell eller et motstykke». Så her er en kirke som sier: «La oss forme en modell eller et motstykke til den verdslige romerske statsmakt» — for det er det dyret er.

Jesus Kristus proklamerte Guds rike eller styre — et guddommelig styre ved Guds vilje og med hans lov — ikke et hedensk menneskestyre ved menneskers vilje og med menneskelagede lover. Hans styre innbefatter alle åndsunnfangede hellige som har, og er ledet ved, Den Hellige Ånd. Kristus er dens eneste overhode, og hans rike er ikke av denne verden!

Hvor fikk da menneskenes kirkestyreelse dagens form fra? «Den første pave i ordets egentlige betydning var Leo 1 (440–461 e.Kr.)» (*Cyclopedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature*, 7. bind, side 629). For ham var Romerrikets styreform det mest vidunderlige på denne jord. Han anvendte dets prinsipper på kirken og organiserte kirken som en statsmakt, og formet dermed pavedømmet.

Denne kirkestatsmakt eller -organisasjon er en tro kopi — et bilde — av dyret.

I Myers' *Ancient History* står det: «Under Leo 1's styre

satte kirken innen Romerriket opp en geistlig stat [et statsstyre] som av forfatning og administrativt system formet seg etter den keiserlige modell.» Så i henhold til denne historiske autoritet er faktisk dette kirkestyret et motstykke til eller en modell, et bilde, av dyret, som er Romerrikets statsstyre!

Leksikonet *Britannica* kaller det et geistlig verdensrike!

Dette bildet — dette kirkestyret, utformet og styrt av mennesker — tvang folk til å tilbe kirken! Og siden kirken var organisert som en verdslig statsmakt, var dette å tilbe et bilde — en falsk dyrkelse — avgudsdyrkelse!

Men denne kirken ble mor, og datterkirker kom ut av henne i «protest», idet de kalte seg selv «protestanter». Og alle har de verdslig, politisk kirkestyrelse. «Og på hennes panne var skrevet et navn, en hemmelighet: BABYLON, DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE» (Åp. 17:5). Hennes døtre kalles «skjøger». Sammen kalles de «Babylon». De er hedenske og lærer bort hedenske doktriner og skikker som er innhyllet i navnet kristendom! Og alle folk er forført!

Ja, dyrets bilde er menneskeorganisert kirkevirksomhet, ikke åndsorganisert styre formet etter Bibelen. Det er det hedensk politiske motstykke til Guds styre.

«Gå ut fra henne,» sier Gud (Åp. 18:4). Gud hjelpe oss å ta dette alvorlig!

DYRETS MERKE . . . DET ER HER ALLEREDE!

Intet emne har fascinert og forvirret vår generasjon mer. Tusenvis av prekerer er gitt om det — av bekjennende prester og predikanter som selv *ikke visste hva det er!* Millioner har vært nysgjerrige.

Gjennomsnittsprekenen om dette emnet tar bare ett skriftsted i betraktning!

Det eneste skriftsted som vanligvis leses

Her er det eneste skriftstedet som vanligvis siteres:

«Og det [det annet dyr] gjør at der blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og trelles, et merke i deres høyre hånd eller på deres panne, og at ingen kan kjøpe eller selge, uten den som har merket, dyrets navn eller tallet på dets navn» (Åp. 13:16-17).

Ut fra dette ene skriftstedet bruker taleren vanligvis sin fantasi. Man vil kanskje resonnerer med at siden vi alle ønsker å være i stand til å kjøpe og selge, og ettersom man ikke er i stand til å kjøpe eller selge uten dette mystiske merket, bør man gjøre alt som står i ens makt for å få dette merket!

Men her er i tillegg et skriftsted som mange unnlater å vise deg:

«Og jeg så et annet tegn i himmelen, stort og underfullt:

syv engler som hadde de syv siste plager; for med dem er Guds vrede fullendt . . . og de syv engler som hadde de syv plager, kom ut av templet . . . Og jeg hørte en høy røst fra templet si til de syv engler: *Gå avsted og tøm Guds vredes syv skåler ut på jorden! Og den første gikk avsted og tømte sin skål ut på jorden; og det kom en ond og farlig byld på de mennesker som hadde dyrets merke, og som tilbad dets bilde*» (Åp. 15:1, 6; 16:1-2).

Hvis du faktisk har «dyrets merke», vil du få av de syv siste plagene, og de blir ubeskrivelig fryktelige!

Hvordan finne ut hva det er!

Det er langt flere henvisninger til dette emnet i Bibelen. Istedenfor bare å se på ett skriftsted og så vende seg vekk fra Guds egen åpenbaring av denne hemmeligheten og bruke menneskelig innbilning og fantasi for å konstruere opp de mange latterlige konklusjoner som så blir dyttet på et forført publikum av folk som er blottet for forståelse, la oss se hva GUD sier dette merket virkelig er!

Ta ikke feil, Gud forteller oss rett ut hva det er! Det er klart og umiskjennelig åpenbaret og forklart i Bibelen! Men for å finne Guds svar, må vi ha alle skriftsteder som angår dette emnet foran oss!

Først, fra det skriftsted som vanligvis blir sitert (Åp. 13:16-17), bør du legge merke til at «merket» er noe som vil være svært populært, noe flertallet vil være for og søke, en skikk de vil bifalle som den rette.

Alle ønsker å kunne «kjøpe eller selge». I bibelsk språkbruk indikerer dette uttrykket mer bokstavelig det å være i stand til å kjøpe. Ikke at forretninger eller de man kan kjøpe livsnødvendigheter fra, vil nekte å ta imot betaling; men at den som nekter «merket», ikke vil være i stand til å kjøpe, ikke vil kunne ha et levebrød, få lønn eller honorar eller delta i et foretagende.

«Dyrets merke» har altså direkte å gjøre med ens mulighet for å drive forretning eller ha en jobb og tjene til livets opphold.

Men la oss se på alle kjensgjerningene som Gud åpenbarer om emnet — alle skriftsteder med tilknytning til det.

Hvis merke?

Merk deg omhyggelig følgende! «Merket» er *dyrets* merke, og «dyret» er ROMERRIKET. I Åpenbaringen 17 er en senere fase av dette samme villdyret skissert, og der sitter en «kvinne» — et stort kirkesamfunn — overskrevs på det og leder og styrer det. Men merket er Romerrikets merke, ikke Den romersk-katolske kirkes.

Det er første kjensgjerning. Ha dette i sinne.

Så blir i 11. vers (Åp. 13) et *annet* «dyr» fremstilt. Dette dyret hadde to horn *likesom* et lam, men talte som en drage.

Dette andre dyret i Åpenbaringen 13 er også fremstilt i Åpenbaringen 17 som skjøgen som red på dyret. Denne falne kvinnen eller kirken er forskjellig fra alle andre kirker i ett henseende. Hun er organisert som en verdslig statsmakt såvel som et kirkesamfunn. Verdens land sender ambassadører til henne, slik de gjør til andre lands hovedsteder.

Akkurat som kvinnen som rir på dyret og leder og styrer det, slik f.eks. en rytterske gjør med en hest, tok denne kirken over styringen over det første dyret og førte og utøvet all makt over det — Romerriket. Etter år 554 e.Kr. gjorde kirken faktisk det i 1260 år, slik det var profetert!

Legg videre merke til Åpenbaringen 13:15-16:

«Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde endog kunne tale og gjøre så at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes. Og det gjør at der blir gitt alle . . . et merke i deres høyre hånd eller på deres panne.»

Her har vi en forført kirke — en kirke som selv er forført av djevelen, og som derfor blir brukt av ham, og som også forfører verden. Merk deg at denne kirken ikke egentlig selv drepte disse martyrene, den var bare årsak til at de ble drept. Og det var også den som forårsaket at alle under dets styre ville motta dyrets fryktelige merke.

Roms brennemerke

Legg nøye merke til hva ovenstående skriftsted forteller oss:

1) «Det» — lederen som innstiftet det verdslige menneskestyret i kirken som en tro kopi av Romerrikets styre.

2) «Gjorde» at alle mottok dette merket. Det er kirken, ikke den sivile regjering, som tvinger dette brennemerket på folk.

3) Det er samme makt som voldet at de hellige led martyrdøden.

4) Det brennemerker folk med «dyrets» merke — det vil si Romerrikets merke, ikke kirkens merke.

5) Dette merket blir mottatt på høyre hånd og i pannen.

Så merket tilhører Romerriket, og denne kirken voldet at den vestlige verden skulle eller skal motta dette merket.

To martyrier

Legg så merke til når disse hellige ble drept. Det vil vise oss *når* dyrets merke blir påtvunget.

«Og da det åpnet det femte segl, så jeg under alteret deres sjeler som var myrdet for Guds ords skyld, og for det vitnesbyrds skyld som de hadde; og de ropte med høy røst og sa: Herre, du hellige og sanntru! Hvor lenge skal det vare før du holder dom og hevner vårt blod på dem som bor på jorden?» (Åp. 6:9–10).

Her får vi omtalt middelalderens martyrer som allerede er døde på det tidspunkt som dette synet gjelder — som omtrent er vår tid. De vet at «meg hører hevnen til, sier Herren». De kjenner til at Guds dom over denne forfølgende, forførende, falske kirken, slik den er beskrevet i Åpenbaringen 18, vil bli de syv siste plagene som blir øst ut «for Lammets øyne» ved Kristi gjenkomst. Les om det i Åpenbaringen 18.

Disse døde hellige beskrives idet de roper ut og spør «hvor lenge» før Kristi annet komme og de syv siste plager som vil hevne deres martyrium. Historien forteller oss at mer enn 50 millioner ble drept i middelalderen, mange for sin bibelske tro og lydighet mot Gud fremfor denne kirkens styre av menn og djevelen. Legg nå merke til hva som igjen må skje *før* de syv siste plagene og Kristi komme!

«Og det ble gitt hver av dem en lang hvit kjortel [symbol på rettferdighet og renhet], og det ble sagt til dem at de ennå skulle slå seg til ro en liten stund, *inntil tallet på deres medtjenere og deres brødre som heretter skulle slås ihjel likesom de selv, ble fullt*» (Åp. 6:11).

Kristus vil ikke komme for å ta hevn over denne store falske kirken før et annet stort martyrium har funnet sted!

Legg merke til dette! Det har vært ett martyrium, og dets

hellige er allerede drept. Deres oppstandelse vil skje når Kristus kommer tilbake til jorden — når hans dom blir øst ut over dette falske Babylon og hennes datterkirker! Men det skal ennå komme nok en forfølgelse og et martyrium av hellige like før Kristus kommer med sin hevn over ondskapens makter! Her har vi *to* omfattende martyrier!

Dette kommende store martyrium er den store trengsel (Matt. 24:9, 21-22). Denne trengselen er ikke Guds vrede — de siste plagene. Den er Satans vrede (Åp. 12:12), som på befaling av *hans* frafalne kirke er satt i verk av det kommende «Europas forente stater» mot Guds sanne folk! Det er en forfølgelse med tortur — et martyrium av Guds hellige — selve de utvalgte som ikke kan bli forført (Matt. 24:24). Ble ikke de dager med stor trengsel forkortet, ville intet kjød bli frelst. Men for *Guds forfulgte helliges skyld* skal de dagene bli forkortet.

Gud skal gripe inn. Kristus skal «komme raskt».

Merket da og nå

Sammenlign nå med disse skriftstedene:

I Åpenbaringen 17, som fremstiller den samme kirken som kvinnen som rir på dyret, skriver Johannes: «Og jeg så kvinnen drukken av de helliges blod og av Jesu vitners blod» (vers 6).

Også Åpenbaringen 20:4: «Og jeg så troner, og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom; og jeg så deres sjeler som var blitt halshugget for Jesu vitnesbyrds og for Guds ords skyld, og dem som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne og på sin hånd; og de ble levende og regjerte med Kristus i tusen år.»

Nå ser vi hvorfor disse mange millioner ble, og skal bli, gjort til martyrer! Det var fordi de nektet å ta imot dette dyrets merke — fordi de nektet å bli med i denne dyrkelsen av kirke og stat! De adlød Gud heller enn mennesker! Deres liv ble styrt av Gud. De ble kalt ut av denne verden og var ikke lenger noen del av denne verden. De var barna, arvingene, de fremtidige borgerne i Guds rike, ikke menneskenes riker.

Men legg deg følgende på sinne! — slik Gud påbyr, var

de menneskenes øvrighet underlagt. De gjorde ikke motstand — de gav seg over til straffen. De ble torturert — de ble drept! Men der det var konflikt, lød de Guds styre fremfor mennesker. Og ved Kristi komme for å styre verden som Kongenes Konge, skal de alle bli mindre prester og konger under ham og regjere verden!

Ser du hva dette klart åpenbarer? Disse martyrene ble for mer enn tusen år siden drept fordi de ikke ville tilbe kirken og la seg innpasse i dens avgudsdyrkelse og hedenske tro og skikker eller ære det såkalte «hellige romerske rike» — og fordi de *nektet å ta imot dyrets merke!*

Dette betyr at dyrets merke er noe som ble tvunget inn på folk under trussel om å bli drept for mer enn tusen år siden! Dyrets merke var fullt virksomt som tvangsmiddel for mer enn tusen år siden!

Men, siden det er de med dyrets merke som skal lide under de syv siste plagene ved Kristi komme, vil det fryktelige merket nok en gang til bli tvunget igjennom! Og de som setter seg imot det, vil komme til å lide martyrdøden i den kommende store trengsel!

Nå begynner vi å få virkelig lys over dette forbløffende spørsmålet!

Den tredje engels advarsel

Nå snart vil den tid komme da et stort åndelig mørke vil dekke denne jord, hvor det ikke vil bli tillatt at noe menneske forkynner Kristi sanne evangelium. Vi må arbeide mens det er dag — natten trekker raskt nærmere, da intet menneske kan arbeide for Gud.

På den tid vil Gud sende engler med sin siste advarsel til disse frafalne landene som står under innflytelse av denne store forførende kirken, som et siste vitne mot dem. Tre slike englebudskap er forutsagt i Åpenbaringen 14. Legg merke til det siste varslet fra den tredje engelen:

«Dersom noen tilber dyret og dets bilde og tar merket på sin panne eller i sin hånd, da skal også han drikke av Guds vredesvin» — de syv siste plagene i full styrke, uoppblandet, uten nåde (Åp. 14:9–10)!

Dette viser at skjønt merket for over tusen år siden ble preget på alle unntatt martyrene, er det fortsatt merket til

tradisjonell kristendom i dag og vil *nok en gang* bli påtvunget. Nok en gang vil de som nekter det, lide martyrdøden. Men de som tar imot det, vil uten nåde lide under Guds vrede!

Du må snart velge hvem du vil adlyde: dette kommende Romerriket som blir gjenoppreist som Europas forente stater og som står under tradisjonell kristendom — eller *Gud!*

Et merke på lydighet

Vi begynner nå å se at dyrets merke har med lydighet å gjøre — om vi vil *lyde Gud* eller forkaste Guds bud og adlyde menneskers styre.

Det har altså noe med Guds bud å gjøre!

Bemerk at det stort sett er to kategorier. Den ene har merket, mens den andre avslår det og blir gjort til martyrer. Legg nå merke til beskrivelsen av dem som avslår dette onde merket: «Her er de helliges tålmodighet, *de som holder Guds bud og Jesu tro*» (Åp. 14:12).

Der står det! I 9. til 11. vers i dette kapitlet varsler den tredje engel om at de som har dyrets merke, skal bli straffet med Guds plager. I 12. vers er det de hellige som ikke har merket, de som holder Guds bud. De som har merket, er dermed de som nekter å holde Guds bud. Derfor innebærer dyrets merke at man forkaster Guds bud, eller ett av dem, for hvis vi bryter ett av dem, er vi skyldige i alle (Jak. 2:10).

En kategori mennesker tar altså imot dyrets merke.

Den andre holder Guds bud.

Et merke på ulydighet

Så hva dyrets merke enn kan være, betyr det ulydighet mot *Guds styre* — mot Guds bud.

Her er ytterligere bevis — her er de som seirer over dette merket:

Åpenbaringen 15:2-3: «Og jeg så som et glasshav blandet med ild; og dem som hadde vunnet seier over dyret og over dets bilde og over dets merke og over dets navns tall, stående ved glasshavet og holdende Guds harper. Og de sang Mose, den Guds tjeners, sang og Lammets sang, siende: Store og forunderlige er dine gjerninger, Herre Gud, du allmektige! rettferdige og sanne er dine veier, du de helliges Konge!» (norsk 1859).

Dette svarer til Israels barn som under Moses ble

befrikk fra slaveriet i Egypt. Moses var en type på Kristus. Faraos var et bilde på og en forgjenger for dette dyret. De plagene Gud øste ut over Egypt, var et bilde på de siste plager som skal øses ut over Babylon. Israels barn stod på Rødehavets kyst, der Gud mirakuløst hadde reddet dem. Her er Guds hellige beskrevet på dette symbolske glasshavet. De synger Mose sang og Lammets (Kristi) sang. Moses forestiller lov og Guds bud; Lammets (Kristus) forestiller tro og frelse fra synd.

Husk at dyret er djevelens verdslige menneskeorganisasjon. I Åpenbaringen 12 finner vi Satan svært opphisset «fordi han vet at han bare har en liten tid» (vers 12). Så starter han en stor forfølgelse, eller trengsel, mot den sanne menighet — Guds sanne hellige. Dette er like før Kristi gjenkomst (vers 10). Legg nå igjen merke til mot hvem Satan er så vred:

«Og dragen [Satan] ble vred på kvinnen [Menigheten] og dro avsted for å føre krig mot de andre [den siste generasjon] av hennes ætt, *dem som holder Guds bud* og har Jesu vitnesbyrd [Bibelen]» (vers 17).

Der har vi det på nytt! De som holder Guds bud — de som overgir seg til Guds styre og lever ved hvert Guds ord — ved Bibelen, som er Jesu Kristi skrevne vitnesbyrd — de er dem som djevelen vil forfølge og gjøre til martyrer ved sin falske kirke og sitt gjenfødte verdensrike!

Men Satan kjenner sine egne. Han vil brennemerke sine egne, så de ikke skal bli utsatt for denne forfølgelsen og dette martyriet, likesom Gud gav den syndende Kain et merke, så ingen som møtte ham, skulle slå ham ihjel (se 1. Mos. 4:15). De i verden som *ikke* tar imot Satans brennemerke — dyrets merke — vil lide under Satans vrede i trengselen.

Takk Gud for at de dagene skal bli forkortet, *for de utvalgte skyld!*

Kategorien som plagene faller på

Vi har to kategorier mennesker. Guds plager vil falle på den kategori som tar imot dyrets merke. Så hvis vi ytterligere kan identifisere dem som skal få Guds vrede over seg og *hvorfor* Gud således vil straffe dem, kan vi nøyere bestemme hva merket er.

I Efeserne 5 byr Paulus de kristne at de skal fly fra hor, havesyke og avgudsdyrkelse — brudd på De ti bud. Så sier han: «For på grunn av disse ting [brudd på Guds lov] kommer Guds vrede [de siste plager] over dem som er ulydige mot ham» (Ef. 5:6 — *Studiebibelen*).

Hvor klart er ikke dette! Guds vrede — de syv siste plager — kommer over dem som er ulydige mot Gud ved å bryte budene. Plagene faller på dem som har dyrets merke!

Det er de som bryter Guds bud og på samme tid tar imot merket, som vil få plagene! Det blir mer og mer klart at dyrets merke representerer brudd på budene.

Legg igjen merke til følgende i Kolosserne 3:5-6: «Overgi derfor deres jordiske lemmer til døden: utukt, urenhet, lidenskap, ond lyst og grådighet, som er avgudsdyrkelse [brudd på noen av De ti bud]. På grunn av slikt kommer Guds vrede over dem som er ulydige» (*Studiebibelen*).

Legg også merke til det samme i Det gamle testaments profetier: «Nær er Herrens dag, den store [tiden for Guds vrede — de siste plager] . . . En vredes dag er den dag, en dag med nød og trengsel . . . Da vil jeg [Gud] sette slik angst i menneskene at de går der som blinde [under plagene! Men hvorfor?], fordi de har syndet mot Herren . . . » (Sef. 1:14-17).

Hva er synd?

«Synd er lovbrudd» (1. Joh. 3:4; norsk 1978) — brudd på budene.

Sannheten blir klarlagt

La oss nå oppsummere. Sannheten begynner å bli klar!

1) Merket betyr ganske klart forkastelse av og brudd på Guds bud. Og i Jakob 2:10-11 sier Gud at hvis vi bryter bare ett av budene, har vi gjort oss skyldig i å bryte hele loven — skyldig i å bryte alle budene!

2) Romerriket er det egentlige opphav til dette merket. Det er dyrets merke, ikke kvinnens, hun som red på dyret.

3) Kirken var skyld i at folk ble forført til å ta imot dette merket.

4) Satan gav Romerriket dets trone og store makt — det er det politiske redskap som Satan arbeider gjennom for å forføre verden.

5) De som avviser dette merke, blir nektet å «kjøpe og

selge» — å delta i handel og forretning eller å ha et arbeide.

6) Mange av dem som nekter å ta dette merke, ble, og vil igjen bli, utsatt for martyrdøden fordi de avslår — fordi de holder Guds bud!

7) Derfor er den uunngåelige og klare konklusjon at merket er noe som blir påtvunget av kirken, og som stammer fra Romerrikets hedenskap, som en listig, forførende djevel ville gripe til som et middel til med list å forføre folk til å

FØR VI AVGJØR nøyaktig hva dyrets merke er, må vi identifisere dyret selv, slik apostelen Johannes beskriver det i Åpenbaringen 13:1–7.

bryte Guds ti bud. Og det har en direkte sammenheng med det å ha et arbeide, å ta del i forretningslivet, å tjene til livets opphold.

Satan er en slu, listig forfører. Han forkler forfalskninger så de ser ekte ut! Han ville naturligvis velge nettopp *det* Guds bud som han kan forfalske med en erstatning — en erstatning som ingen, ut fra menneskelig resonnement alene, ville kunne se betydde særlig meget! Han ville velge det ene som for det uomvendte menneskesinn ville synes minst betydningsfullt!

Han ville ikke prøve å forføre folk med avgudsdyrkelse, blasfemi, tyveri, løgn, drap eller hor — skjønt han har forledet mennesker til alt dette også.

Men *hvilket* bud kunne det være? Hvilket bud berører ens arbeid eller ens mulighet til å drive forretning?

Det finnes bare ett mulig bud, det som av det store flertall oppfattes som det «*minste*» av budene — og det er det fjerde bud som sier: «Husk vel på at helligholde sabbatsdagen! . . . den syvende dag skal være en sabbat for Jahve din Gud» (2. Mos. 20:8, 10; dr. Fr. Buhl 1910).

Uten en spesiell åndelige åpenbaring fra Gud gjennom hans Ord kan ikke noe uomvendt sinn innse at det gjør noen som helst forskjell hvilken dag man holder.

Hvor kom søndagen fra? Ikke fra kirken, men fra Romerrikets hedenske religion! Det er dagen som oldtidens hedninger kom sammen på ved soloppgang, idet de så mot øst (slik de gjør påskesøndagsmorgen i dag) og tilbad den oppgående sol. Det var Konstantin, Romerrikets keiser, ikke paven, som gjorde søndag til den offisielle såkalte «kristne hviledag». Men den ble påtvunget — folk overalt ble tvunget til å godta den — av kirken!

Hvorfor de hellige led martyrdøden

Det var fordi de overholdt Guds *fjerde* bud — fordi de holdt sabbaten — at millioner ble drept. Det stedlige konsil i Laodikea gav omkring år 363 e.Kr. det dekret at «kristne må ikke følge jødisk skikk ved å hvile på sabbaten, men må arbeide på den dagen og heller ære Herrens dag. Men hvis noen blir funnet å følge jødisk skikk, *de være forbannet fra Kristus.*»

Kirken var skyld i at de ble drept. Når kirken lyste noen

i bann (erklærte en for kjetter) begynte de sivile myndigheter å torturere vedkommende. Og hvis han ikke sa fra seg sin overbevisning, ble han torturert til døde!

Lovene ble så strenge at ingen kunne beholde sitt arbeide eller drive en forretning uten at man arbeidet på lørdag og hvilte på søndag. Og verden vil bli slik innrettet at det nesten vil bli umulig for en å «kjøpe eller selge» uten at man tar imot dyrets merke!

Dette var *det eneste bud* som ble forandret av Romerriket! I Daniel 7:25 leser vi profetien om dette dyret og det lille hornet (kirkens politiske styre) som stiger opp og som ville sette seg fore å *forandre* «tider og lov». Det vil si sette seg fore å forandre Guds lov med hensyn til *tid* — tidspunktet for sabbaten!

Hva er egentlig et merke?

Hva er så et «merke»? I bibelsk språkbruk er det faktisk ensbetydende med et «tegn», noen steder brukt om hverandre. Det er bare denne forskjellen: Et «merke» er ofte et kjennermerke som brennes inn og som blir tvunget på en. Kvegoppdrettere setter med makt sitt merke på sine dyr — sitt brennemerke. Et «tegn» er også til identifikasjon, men blir frivillig godtatt og brukt. En butikkeier har et tegn eller et skilt utenfor sin butikk. Der står det f.eks. «Pettersens kolonial». Det identifiserer. Det angir hva slags forretning det er, og hvem som eier den.

Nå brukte dyret i samarbeide med kirken makt for å prege sitt merke på den vestlige verden. De som adlød Gud og holdt hans sabbat, ble torturert. De var ute stand til å «kjøpe eller selge». Men Gud tvinger ingen. Gud lar oss ta vår egen beslutning om å adlyde ham, ta imot Kristus og bli av hans lydige barn.

Guds tegn

Men er sabbaten Guds tegn på at vi er Kristus og tilhører ham?

Ja, så sannelig!

Guds tegn kom etter at Gud hadde laget, og ratifisert, pakten med Israel. Pakten ved Sinai var naturligvis for en begrenset tid og er nå erstattet med den nye pakt.

Men enhver pakt som ble til etter at pakten ved Sinai ble laget og ratifisert med blod, var ingen del av denne pakten.

Det var 40 dager etter ratifiseringen at Gud laget en ny, atskilt, forskjellig pakt mellom seg selv og alle som skulle bli hans folk, og den skulle vare evig. Dette var ingen midlertidig pakt, men for alle generasjoner for alltid.

Vi finner den i 2. Mosebok 31:12-17:

«Og Herren sa til Moses . . . MINE SABBATER skal I holde; for det er et TEGN mellom meg og eder fra slekt til slekt.» Disse Israels slektledd (se vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*) fortsetter fremdeles!

Men hvorfor er det et tegn? Identifiserer det Gud for oss? Identifiserer det oss som hans? « . . . for at I skal vite at jeg er Herren som helliger eder.»

Få tak i den kraftfulle meningen med disse ordene!

Det er et TEGN, så vi kan vite at Den Evige er den sanne Gud. Det identifiserer hvem Gud er. Og hvordan? Legg merke til 17. vers: «Den skal være et evig tegn . . . for i seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, og på den syvende dag hvilte han og holdt seg i ro.» Den er til minne om at Gud hvilte fra sin skapergjerning. Alltid, overalt i Bibelen, identifiserer Gud seg som Skaperen. Hvordan kan vi skjelve den sanne Gud fra alle de falske gudene?

Den sanne Gud skapte alt som er, innbefattet alt som folk har laget falske guder av. Noen dyrket solen. Men Den Evige, den sanne Gud, skapte solen, og han styrer den. Noen dyrker avguder meislet ut i sten, tre eller marmor. Men den sanne Gud skapte det de er laget av og selv de menneskene som formet dem. Sabbaten er GUDS sabbat, ikke jødenes. Aldri kaller Bibelen den for «den jødiske sabbat». Den identifiserer Gud som Skaperen.

Sabbaten ble skapt for mennesket. Så sa Jesus (Mark. 2:27). Den ble til da mennesket ble skapt (1. Mos. 2:1-3). Den ble skapt — og det var Kristus, Jahve eller Den Evige, som gjorde den. Derfor er han sabbatens Herre! Den ble laget for å holde menneskene i sann viten om identiteten til den sanne Gud, for å holde dem fra avgudsdyrkelse! Og historien viser at ethvert folk som *ikke* holdt Guds sabbat, dyrket falske guder og ikke visste hvem den sanne Gud var. Da Israel

sluttet å holde Guds sabbat, begynte de å dyrke avguder (Esek. 20:5, 11–13, 17–21).

Det var på grunn av *brudd på sabbaten at Gud sendte både Israel og Juda i slaveri!*

Men tilbake til 2. Mosebok 31:17–18. Det er også tegnet som identifiserer oss som dem som tilhører Gud. Vi tilhører den vi lyder — så blir vi fortalt i Romerne 6:16. Det er det tegn som viser oss at Gud er Den Evige «som helliger eder». Å hellige er å sette til side til åndelig bruk. Sabbaten setter en til side fra verden, og har alltid gjort det — som de som lyder og tilhører Gud. Kan du se noen som helst grunn for at noen i det hele tatt skulle holde sabbaten, annet enn for å lyde Gud? Ville noe menneske trosse menneskeskikker og invitere til forfølgelse og bli satt til side som annerledes ut fra menneskers resonnement? Kunne en ateist være en sabbatholder? SABBATEN IDENTIFISERER GUDS FOLK!

Foran har vi sett at Guds folk blir identifisert som de som holder budene. Verden anerkjenner alle de andre ni budene. Det eneste bud som verden forkaster, er det fjerde. Det eneste bud som skiller en ut fra verden — som viser at en tilhører Gud — som er Guds tegn — det er *sabbaten*.

Legg merke til i 16. vers, det er «en evig pakt». Det er en pakt! Det er ikke noen del av pakten ved Sinai — ingen del av Mose lov! Den ble inngått med Israel *etter* alle disse, og er en adskilt og evig pakt.

Legg merke til 17. vers: «Den skal være et evig tegn mellom meg og Israels barn.» Der har du det! Det er en *pakt*. Den er for alltid!

Da den ble gitt til det fysiske, kjødelig fødte Israel, straffet denne pakten enhver med døden som brøt tegnet. I dag, hvor levittene og dommerne ikke utøver administrasjonen av dødsstraffen (2. Kor. 3:7–8), og hvor alle troende i alle land, hva enten de er israelitter eller hedninger, blir innpodet inn i det åndelig Israel (Rom. 11:24), blir straffen for med vitende og vilje ikke å holde dette tegnet, døden — *den annen død*.

«Har noen brutt Mose lov, da dør han uten barmhjertighet på to eller tre vitners ord; hvor meget verre straff tror I da den skal aktes verd som har trått Guds Sønn under føtter . . . ?» (Hebr. 10:28–29).

På høyre hånd og i pannen

Gud sier at straffen for synd er døden! Synd er brudd på loven. Hvis vi bryter bare dette ene budet, er vi skydige. Og straffen er døden!

Romerkirken forårsaket at folk måtte ta imot det hedenske Roms merke — søndagen, som ble holdt av det hedenske Romerriket — og straffen for ikke å lyde var døden! Ifølge historien ble 50 millioner eller flere ble drept.

Sabbatsbudet er det eneste bud verden ikke vil akseptere i sitt SINN (pannen) og lyde (ved arbeide, eller hvile, med HÅNDEN). Det er det eneste bud som kan skjelve mellom dem som har dyrets merke, og dem som har Guds tegn.

Nå er Åpenbaringsboken for det meste skrevet i symboler. Høyre hånd symboliserer arbeide, mens pannen symboliserer intellektet eller sinnet. Det har å gjøre med hva vi *tror* i sinnet, og om vi *lyder* med hånden.

Hva så med Guds tegn? Det ble også mottatt i pannen og på hånden!

Vedrørende en av Guds årlige sabbater kan vi lese: «Det skal være deg til et TEGN på din hånd og til en minneskrift på din panne, for at Herrens LOV skal være i din munn» (2. Mos. 13:9).

5. Mosebok 6:1, 6-8: «Dette er de bud . . . Og disse ord som jeg byr deg i dag, skal du gjemme i ditt hjerte . . . Og du skal binde dem som et TEGN *på din hånd*, og de skal være som en minneseddel på din panne.»

5. Mosebok 11:18: «Så legg eder da disse mine ord på hjerte og på sinne og bind dem som et TEGN *på eders hånd* og la dem være som en minneseddel på eders panne.»

Se også Ordspråkene 7:2-3 og Åpenbaringen 7:3-4; 14:1.

Her er absolutt bevis! Ja, sannheten er helt klar!

Sabbaten er Guds tegn som mer enn noe annet bud står for lydighet. Symbolsk er det på hånden og i pannen, akkurat som dyrets merke, den hedenske søndagen, er på høyre hånd og i pannen!

Søndagsdyrkelsen — jul, nyttårsaften, tradisjonell påske osv. — dette er dyret merke!

Kirken fikk faktisk alle under det såkalte «hellige

romerske rike», innbefattet det tysk-romerske rike, til å ta imot dette merket i middelalderen. Ikke bare ble aktive kirkegjengere forpliktet til å holde søndag istedenfor sabbaten, men det ble den alminnelig skikk så hele den vestlige verden, uansett religiøs tilknytning eller tro, har godtatt søndag istedenfor lørdag som den ukentlige hviledagen. Den er blitt enerådende i den vestlige verden med unntak av jødedommen, islam, noen få kristne sekter og de relativt få som Gud har kalt ut av denne verden og inn i sin sanne menighet. Har Romerkirken sluttet med å få menneskene til å motta dette merket?

Akkurat nå har hun ikke makt til å tvinge merket på alle og enhver. Men et Europas forente stater — en union på ti vil komme. Det vil bli en forening av kirke og stat — og igjen vil kirken sitte overskrevet på «dyret».

Legg nå merke til Daniel 7:21-22: «Jeg så hvorledes dette hornet [paveveldet] førte krig mot de hellige og fikk overhånd over dem, inntil den gamle av dager kom [Kristi annet komme] og Den Høyestes hellige fikk sin rett.»

Ja, dyrets merke vil nok en gang bli påtvunget! Ingen vil kunne beholde en jobb eller drive forretning uten det. De som nekter, vil igjen bli torturert og lide martyrdøden, antagelig gjennomført av det hemmelige statspoliti, men på kirken befaling!

I dag er *alle* land forført av denne hedenskapen maskert under navnet «kristendom».

I dag er USA, Storbritannia og Nordvesteuropa — israellittiske land, etterkommerne etter oldtidens såkalte tapte ti Israels stammer, faktisk på dette «Babylons» ville veier.

Guds *siste varsel* er dette: «Gå ut fra henne, mitt folk, for at I ikke skal ha del i hennes synder, og for at *I ikke skal få noe av hennes plager*» (Åp. 18:4)!

Hvis du er brennemerket med dette merket, idet du *forkaster* Guds tegn på din panne og din hånd, vil du uten nåde bli pint av Guds plager! Ja, DU!

Men hvis du LYDER Gud — hvis du *våker* og ber uavlatelig — da vil du bli regnet for verdig til å UNNFLY, og dermed komme under Guds beskyttelse (Lukas 21:36).

Bibelen er brennaktuell

Tro det eller ei, men Bibelen ble skrevet for oss i dag, for vår tid — vår generasjon! Bibelen er mer à jour enn noen annen bok.

På sidene i denne «boken som ingen kjenner» er årsakene til alle dagens plager åpenbart — årsakene til sosiale problemer, økonomiske problemer og selv årsakene til trusselen om den kjernefysiske utslettelse som i dag henger over menneskeheten.

Bibelen viser hvor verdensbegivenhetene fører oss hen og hva det endelige resultat vil bli.

Men ironisk nok, denne «bøkenes bok» er den minst forståtte av alle bøker!

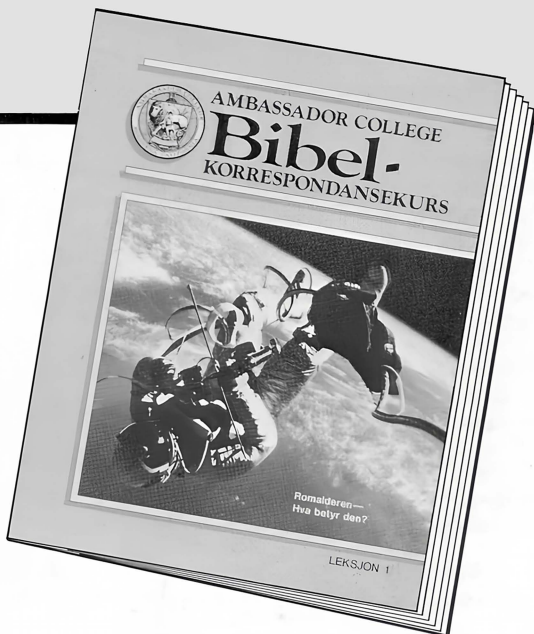
Hvorfor?

Ganske enkelt fordi de fleste som prøver å lese den, ikke forstår den og dermed antar at den er avleggs og irrelevant.

Men *du* kan forstå den.

Her er hvordan!

Ambassador College har med sitt korrespondansekurs hjulpet tusenvis til å bli «bibelkyndige». Dette enestående kurset i bibelsk forståelse har ledet kurs-

deltagere i nesten alle land på jorden til større kjennskap til Bibelen og dypere forståelse av den.

Dette kurset er formet slik at det leder deg i et systematisk studium av Bibelen — med Bibelen som eneste lærebok.

Ett for ett blir hovedtemaer av livsviktig betydning i vår fullautomatiserte tidsalder omhyggelig gjennomgått og klarlagt i hver leksjon.

Det er gratis. Bare skriv til nedenstående adresse og be om å bli notert som student. Du vil bli glad for at du gjorde det.

AMBASSADOR COLLEGE
BIBEL-
KORRESPONDANSEKURS
Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge

Om du bor utenfor Norden, finner du våre adresser verden over bakerst i heftet.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Guds Verdensvide Menighet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Guds Kirke, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Guds Kyrka, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Finnland: The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Holland og belgisk Flandern: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06502 D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia, India, Sri Lanka og Sydøstasia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavsyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Syd-Afrika: Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra Menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag er hjertelig velkomne. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeide, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynne evangeliet for alle folkeslag.

